

1883-08-16

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Østrøø

Omtalte personer:
Jules Bastien-Lepage
Titus Schouw
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 18 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard er i Sverige hos Titus Schouw. Her går han på jagt.

TRANSSKRIFTION

Østrøø 16de August 1883

Kjære Joakim!

Vær nu blot ikke storsnudet af Din ulvefamilie, som Du dog ikke må skyde, nej jeg har fået to oddere, det er dog meget bedre, ja oprigtig talt, synes Du ikke, at det er sjov, tro mig! til næste sommer, dersom Du så er her, så står Du hver nat, "fra dagmåls tåger til solrøst dampe", som Carl Gjellerup så poetisk siger, der er rigtignok ingen dødelig, der ved hvad det er, men det gjør ingen ting, man har kun en formodning om, at det skal være fra aften til morgen. Jo ser Du, samme aften som det sidste brev til Dig var skrevet så står jeg for odderen som sædvanligt, og som mindre sædvanligt så kommer den, og jeg skyder på meget nært hold med Onkels bøsse, og den bliver noget liggende og grynter, og jeg troede at jeg havde den, men så får den i sinde at springe ud imod padderokkerne, jeg sender andet skud afsted, og den gjør omkring og løber ind over engen og for-

-2-

-svinder, og jeg går hjem, gal i hovedet og fantaserer hele natten om at anskaffe en kanon, til at stå der nede, men da vi så den næste morgen gik derned, så lå den stendød lidt derfra, det var en gammel han med meget afslidte tænder og kun en klo på 20 tæer eller hvor mange der nu er. Da der efter den bedrift vedblev at komme spor der nede, så vedblev jeg at stå der og et par dage efter så jeg igen en odder, men i nogen afstand, så gik der længere tid inden jeg så nogen igen, men dagen efter at bitte Conrad blev døbt, da jeg havde stået der længe og var ved at gå op mod vejen, møder jeg såmænd en i rodende mørke under træerne, jeg så den først i ganske få skridts afstand og skød genast, så varede det en lille halv time, synes jeg, inden krudtrøgen fortrak, men da jeg igen kunde se, lå den skam på pletten, og der var ikke meget liv i den tilsyneladende, den havde skuddet i hovedet, men ikke desto mindre varede det dog længe inden det vilde slippe den,

-3-

det må være nogle sejlivede nogle. Det var til forandring en ung hun. Den første var 1 alen og 21 tommer lang med halen med, og denne 3 tommer kortere, men Døven der flæede dem, har halet skindene tre kvarter længere, hovederne er naturligvis anbragt i myretuer. Siden har vi haft så dårligt vejr, at jeg ikke har stået der nede, og der er sådan en

oversvømmelse på dens stier, så jeg kan ikke se, om der kommer spor mere. Forleden kom høstfolkene til at forstyrre en rugende agerhøne, Onkel tog æggende og lagde dem under en høne, der var ni, og i dag er der kommet fire kyllinger, de andre æg bliver ikke til noget, det bliver morsomt dersom kyllingerne vil trives, det er nogen nydelige nogen.

x En kylling er død. Her er ellers en stor flok. Igår den 17de fik vi 8 urfugle.

Det er noget væmmelig noget med dette brevskriveri; jeg mener skam ikke at Bastian Lepages storhed vil tabe sig, men at han for os, Dig og mig og formodentlig også flere, interesser mere, på grund af hvad han er for os, hvad han lærer os og tiden, end han vil gjøre i senere

-4-

tider, og at Du af den grund stiller ham en smugle for højt i modsætning til Barris, som Du er lidt uretfærdig imod, fordi Du ikke ser tilstrækkeligt på ham, fordi han ikke har sådan noget bestemt at lære Dig; forstår Du mig nu. Du kender da vel Barriass gruppe i Tvilleri haven, men den på salonen var meget bedre, i hvor vel den anden også er god. Nej Bastian L. behandler såmænd sit æmne lige så godt som Barrias sit, men Adam og Eva med Abels lig er en større opgave end et par landsbyfolk. Von Hysum er i det mindste ligeså dygtig på sit felt som Rafael på sit, men der er dog ingen tvivl om at R. er den betydeligste, og det fordi at de opgaver han kan tumle er betydeligere end dem V. H. kan tumle. Hvad den franske billedhuggerkunst i sin helhed angår, så synes jeg virkelig, at der i den er mere friskhed og pust at det som gjorde renaissance tidens kunst stor, en der er i malerkunsten, men det er måske lidt i modsætning til vor billedhuggerkunst, som lider en

-5-

smugle af kedsommelighed. Nå lev nu vel. Din Broder

Tak for brevkortet. Dersom Du kan for varme så hils Zartmand stormordentligt.

Belvant. Skrevet 16de August 1883.

Kjære Joakim!

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 18 Nr. 25

Var nu blot ikke Stormmødet af Din
ulvefamilie, som Du jo dog ikke må skyde,
nej jeg har fået to oddere, det er dog
meget bedre, ja oprigtig talt, synes
Du ikke, at det er sjovt, tro mig! Til
næste sommer, dersom Du så er her,
så står Du hver nat, "fra dagmålø tåget
til solrøst dampen", som Carl Gjellerup
så poetisk siger, det er rigtig nok ingen
dødelig, det ved hvad det er, men det
gjør jo ingen ting, man har kun en
formodning om, at det skal være fra
aften til morgen. Jo ser Du, samme
aften som det sidste brev til dig var skrevet,
et så står jeg for odderen som sædvanligt,
og som mindre sædvanligt så kommer
den, og jeg skyder på meget nært hold
med Entels bøsse, og den bliver noget
liggende og geynter, og jeg troede at jeg
havde den, men så får den ikke sinde at
springe ud imod raddervatkerne, jeg
sæder andet sted afsted, og den går
ankring og løber ind over søen og for.

Dersom Du kan forvarme de 2 fulde
Fartmands stormvandskuffe.
Jeg har frekventet.

svinder, og jeg går hjem, gal i hovedet
og fantaserer hele natten om at anskaffe
en skæppe, til at stå der med, men
da vi så den næste morgen gik der med,
så så den stødte lidt derfra, det var
en gammel kan med meget afslidte
tænder, og kan en Vle på 20 Tær eller
kvor mange der er. Da det efter
den bedragt vedblev at komme spor
der med, så vedblev jeg at stå der, og
et par dage efter så jeg igen en odder,
men i nogen afstand, så gik der længe
tid inden jeg så nogen igen, men dagen efter
at lille Conrad blev dødt, da jeg havde
stået der længe og var ved at gå mod
vejen, mødte jeg såmænd en i rødme
mølle under træerne, jeg så den først
i ganske på Skridts afstand og Skød genad,
så varde det en lille hvidt tæne, synes
jeg, uden blodstøgen fortræk, men da
jeg igen kunde se, så den skam på øjeblikket,
og det var ikke meget liv i den tilsyne
ledende, den havde skæddet i hovedet,
men ikke desto mindre varde det dog
længe inden det helt vilde slige den,

det var bare nogle syblinde møde. Det
var til forandring en ung hane. Den først
var 1 alen og 21 tommer lang med halen
med, og denne 3 tommer kortere, men
Døren der flåede den, blev kaldet skændes
tre tommer længere, hovedet var en nat
lignende anbragt i mynsten. Tiden har
nok heftigt så dærligt vist, at jeg ikke
har stået der med, og der er således
en overvejning på dens stiel, så jeg
kan ikke se, om det kommer spor mere.
Forleden kom hestfolkene til at forstyre
en ungende agerdyner, Ombet tog degen
og lagde den under en løse, det var vi,
og idag er der kommet fire kyllinger, de
andre og bliver ikke noget, det bliver
morsomt dersom kyllingerne vil tørves,
det er nogen nydelige møde. *

Det er noget rammelig noget med dette
brev skrevet, jeg mener skam ikke at
Basten Lepages størrelse vil tale sig,
men at han for os, Dig og mig og foruden
lig også flere, interesser mere, på grund
af hvad han er for os, hvad han lever
os og tiden, end han vil gjøre i senere

Amuse af Fredsmuseet
Nå kan vi vel
sige
Din Brev
tider, og at Du af den grund stiller
ham en smule for højt i modsætning
til Barrias, som Du er lidt uretfærdig
imod, fordi Du ikke ser tilstrækkeligt
på ham, fordi han ikke har sådan noget
bestemt at lære Dig; forstår Du mig nu.
Du kender da vel Barriass gruppe i
Tuilleries haven, men du på salonen var
meget bedre, hvorved den anden også er
god. Nij Bastien L. behandler såmænd
sit emne lige så godt som Barrias sit, men
Adams og Evas med Abels lig er en større
opgave end et par landsbyfolks. Van Hysum
er i det mindste lige så dygtig på sit felt
som Rafael på sit, men der er dog ingen
tvivl om at R. er den betydeligste, og det
fordi at de opgaver han kan tumle er
betydeligere end dem V. H. kan tumle.
Hvad den franske billedkunsthistorie
sin helhed angår, så synes jeg utvivlsomt
at der i den ~~er~~ mere friskhed og
rust at det som gjorde renaissance tidens
kunst stor, end der er i malerkunsten,
men det er måske lidt i modsætning
til vor billedkunsthistorie, som lider en